

Дубравка Ђурић

СИМПТОМ

страх је симптом победе, очајања
климаће главом, искре према неопходности
измирење прати трагове поноћи
писак, тромби у ноћи дивљају
поноћ се остварује симултано псима
потреба за полетањем, за пражњењем
беса у олуји
ако се деси да сама помисао остане
смисао ће је сустићи
смисао ће јој подарити дахтање
мумије се смејуље
прираст вероватноћа
пожелиш да нацрташ најбесмисленије
жирафе са чудним главама
аустралија је далеко
идем у нови сад,
смеша се он
решетке нас окружују
трава убрзано ниче,
питао се ниче
куда иде овај пањ
кошнице се пуне, сигурност се распала
замке су постављене
одсјај, злато
у препиркама ноћи и дана

*

узнемирени након дуге вожње
нисмо знали да је подножје непроходно и да је то крај
сусрет са крајем постао је заморан
али нема те жеље која нас је могла зауставити
ишак и о крају се могло говорити,
јер шта је крај према овом крајолику који се пружа пред нама
Нисам ни помислила да бих се ту могла затећи
– кад сам отворила очи све је било заносно.
„Ово је, дакле, крај” – чула сам гласове иза себе
кад сам се осврнула, никог није било, само сенка бора се њихала
али зашто тако одзвања кад је то уобичајено место за суочавање са
сваким појединачним контекстом

Вече пуно боја, ограничено у топовима,
пожељно, као: пигменти расути по пољу
пожељни као: писмо без одредишта
море у подножју литице
латице праскају као памфлети
стићи у непознати предео, осмотрити околину,
бити невешт у разабирању: дрвеће
плочници, креда, табла, глобус, гибралтар
грбавац, наказа,
земља наказа показује своје зубе

мислила сам да је крај на једном ободу са којег се протеже видик
седети на ивици обода и посматрати депресију
хаљине се цепају, посреди је нека завера јер иначе
стварност не би била овако ружичаста
посреди је нека превара, јер иначе не бих гледала
како се лед огана на згаришту нечије жеље
за недосежним

Јутра су у измаглицама, поћи светле као
мештол и мала критика се занимају за могућности освежења
у спарини

Изашла сам на чистац са свим сновима о призору
мог привиђења
на крају мислим да је било разлога да спознам све окупуте
тајне које погађају, рађавају свезнање

Поврнина воде одсијава кредо:
аморфна критична маса
заузима положај

повремено идем до обале и сањам о води која плави жеље
помишљам на лавиринт --- докле ићи и како
--- када сам --- та магла испред мене
посматрај ... те птице једу твоју јетру

као da се променило нешто од ... причај ми нешто
... прича је вишак опхођења ... бедуини на путу за Смирну
окићена језика мирише на судњи дан

то је језик, намргођено се опходи са мном
ја немам куд
то су змије, плазе своје језичке
немам куд
то су језици који су се одвојили и мислим на
раздвајања која су уследила
сада те везује нада да ће се нешто
догодити, као песма је ту да ти улије наду
погрешна поставка ... погрешна процена
замагљени потоци од ... ружа
седеле су на појединим местима

свакодневно седим за столом
сваког дана гледам у положаје, у нијансама се
разликују
камене куће поред пута
уски путелци

опис: златни оковани прагови, опточене тврђаве
поринуте у провалије зева

опис: минијатура из средњег века
гротескни светац руке ка пустој плажи